

בפני חברי ועדת הערר:

יו"ר: עו"ד יבין רוכלי

חברה: עו"ד הגר בלייר-ורד

חבר: מאיר שנהב (שופט בדימוס)

תפוז ייזום ופיתוח בע"מ ואח'

ע"י ב"כ עו"ד לאה הלנה חדורסקי ואח'

נגד

מנהל הארנונה בעיריית רמת השרון

ע"י ב"כ עו"ד עינב סילורה

החלטה

1. העוררת הגישה לנו מסמך שכותרתו "הודעת ערר", ובו ציינה כי הודעתה מוגשת לאחר שנדחתה השגתה בקשר עם "חיובי ארנונה שהוטלו על העוררת במתחם הסינמה סיטי". העוררת לא ציינה בהודעתה את פרטי הנכס נשוא הערר (למעט העובדה שהוא מצוי במתחם הסינמה סיטי), ואף לא טרחה להציג נימוקים כלשהם המצדיקים את קבלת הערר. תחת זאת, ציינה: "העוררת חוזרת על טענותיה בהשגה". הא ותו לא.
2. הודעת העוררת אינה יכולה להיחשב ערר שהוגש כדין. סעיף 6 לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) תשל"ו – 1976 (להלן: "חוק הערר") קובע: "הרואה עצמו מקופח בתשובת מנהל הארנונה על השגתו רשאי... לערור עליה לפני ועדת ערר". ועדת הערר היא, אפוא, ערכאת ערעור על החלטת מנהל הארנונה, ולפיכך על נישום המבקש לתקוף את החלטת המנהל להבהיר במה שגה, לדעתו, המנהל ואילו פגמים נפלו, לכאורה, בהחלטתו.
3. יצויין, בהקשר זה, כי לפי תקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בועדת ערר), תשל"ז-1977 (להלן: "תקנות סדרי הדין") חייבת הודעת ערר לכלול, בין היתר, את פרטי הנכס שבגינו נדרש המס וכן את "הנימוקים עליהם מבסס העורר את עררו". שני מרכיבים חיוניים אלה נעדרים מהודעת העוררת.
4. כאשר העוררת אינה טוענת בעררה דבר וחצי דבר כנגד החלטת המשיב, אלא שולחת אותנו לעיין בטענותיה בהשגה, היא לא רק מזלזלת בועדת הערר אלא שהיא אינה מקיימת את הנדרש ממנה על פי הדין. למעשה מבקשת העוררת להפוך את ועדת הערר לערכאה ראשונה, הנכנסת בנעלי המשיב ומחליטה במקומו באותן הטענות שעמדו לנגד עיניו, כעין "מקצה שיפורים". לא זו הדרך לתקוף שומת ארנונה.

5. לא זו – אף זו : עיון בהשגה שצורפה לערר מלמד, כי ההשגה המתייחסת לשנת המס 2020 הוגשה בשלהי שנת המס (ביום 5.11.20). מקובלת עלינו עמדת המשיב בתשובתו לערר, לפיה ההשגה הוגשה באיחור ניכר, תוך חריגה בוטה ממסגרת המועדים הקבועים בסעיף 3 לחוק הערר.
6. על פי הפסיקה, משחלף המועד החוקי להגשת השגה הופכת השומה חלוטה, והנישום מאבד את זכותו להשיג על חיובו בארנונה (ראו למשל: עמ"נ 241/08 רם-חן חניונים נ. עיריית תל אביב-יפו, פורסם בנבו, 31.5.09; עמ"נ 43172-04-17 גלילות מחזור פסולת בע"מ נ. מנהל הארנונה של עיריית רמת השרון, פורסם בנבו, 15.4.2018).
7. בדיון שקיימנו במעמד הצדדים טענה ב"כ העוררת, שההשגה הוגשה מייד לאחר שהתקבלה הודעת השומה אצל העוררת. אלא שטענה עובדתית זו נטענה בעלמא, ומבלי שהוצגה כל אסמכתא לכך. לפי ההלכה, על הנישום מוטל הנטל להוכיח כי הגיש השגתו במועד (ראו: עמ"נ 241/08 ו- עמ"נ 43172-04-17 הנ"ל).
8. נציין עוד, כי העוררת לא טענה שמדובר בחיוב חדש שנוצר במהלך שנת המס, ועל כן נראה כי העוררת מחליפה בשוגג בין הודעת השומה השנתית שנשלחה אליה בתחילת שנת 2020 (ועליה יש להגיש השגה בתוך 90 יום) לבין דרישת תשלום זו חודשית שהתקבלה אצלה בשלהי שנת המס.
9. מן המקובץ עולה, כי דין הערר להידחות על הסף.
10. דין הערר להידחות אף לגופו. עיינו בהשגה ובהחלטת המשיב, ולא מצאנו כי נפל פגם כלשהו בהחלטתו. העוררת טענה בהשגתה כי היא אינה מחזיקה במקלט שבגינינו היא מחוייבת, וכי מדובר בשטח ציבורי הפתוח לשימוש כלל באי הסינמה סיטי. מנהל הארנונה השיב כי מדובר בשטח שהושכר לעוררת ומוחזק על ידה. בין היתר, ציין המשיב בתשובתו להשגה, כי המקלט נעול והמפתח שלו נמצא בידי העוררת.
11. כאמור לעיל, העוררת לא נימקה בעררה מדוע שגה, כביכול המשיב, בהחלטתו, ואף לא צירפה לעררה אסמכתאות כלשהן שמהן ניתן להסיק כי הדין עמה. המוציא מחברו - עליו הראיה, והעוררת לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא הוכיחה טענותיה.
12. כמו כן, עומדת למשיב חזקת תקינות המעשה המנהלי, המטילה על הנישום את הנטל להוכיח כי הרשות המנהלית פעלה שלא כדין (ראו למשל: עמ"נ 4072/11 עיריית בת-ים נ' לוי, פורסם בנבו, 6.11.2012). חזקה זו מקבלת משנה תוקף נוכח הוראת סעיף 318 לפקודת העיריות [נוסח חדש] הקובעת: "פנקסים הנחזים ככוללים ארנונה שנקבעה או שומה שנעשתה לפי הפקודה יתקבלו בלי כל ראיה אחרת – כראיה לכאורה על קביעת הארנונה או על עשיית השומה ועל תקפן".

13. גם בדיון שערכנו במעמד ב"כ הצדדים ביום 9.5.21 לא טרחה העוררת להציג אסמכתאות כלשהן המוכיחות את טענתה, ולב"כ העוררת לא התלווה נציג העוררת שיכול היה להציג גרסה עובדתית כלשהי. ב"כ העוררת ביקשה שנורה לצדדים להגיש תצהירים ושנקבע ישיבה נוספת לצורך חקירת המצהירים. לא נעתרנו לבקשה זו שכן תקנות סדרי הדין אינן מחייבות קיומה של ישיבה שניה בערר ואף לא הגשת תצהירים, ולא מצאנו כל הצדקה עניינית לכך בנסיבות העניין. לעוררת ניתנו הזדמנויות אחדות להציג טענותיה המשפטיות והעובדתיות כאחד, והיא בחרה שלא להציגן.

14. יש גבול לבזבז זמנה של הועדה ולהוצאות הנגרמות עקב מחדליה של העוררת.

19 לפיכך, אנו דוחים את הערר על הסף ולגופו.

20 בהתאם לסעיף 5(2) לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס – 2000, לצדדים עומדת זכות ערעור בפני בית המשפט לעניינים מנהליים וזאת בתוך 45 יום מיום קבלת ההחלטה.

21 בהתאם לתקנה 20 (ג) לתקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בועדת הערר), התשל"ז – 1977 תפורסם החלטה זו באתר האינטרנט של העיריה.

22 ניתן והודע בהיעדר הצדדים, היום 18.5.2021.

מאיר שנהב
(שופט בדימוס)
חבר הועדה

עו"ד הגר בלייר
חברת הועדה

עו"ד יבין רוכלי
יו"ר הועדה